



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-113-17

Druk nr 1865
Warszawa, 27 września 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9b:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych, lub pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem sprzedaży przez podmiot prowadzący skład podatkowy, grupę producentów suszu tytoniowego utworzoną na podstawie ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. poz. 983, z późn. zm.¹⁾), zwaną dalej „grupą producentów”, oraz pośredniczący podmiot tytoniowy, którzy jednocześnie z tą sprzedażą dokonują dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu suszu tytoniowego;”

b) w ust. 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Sprzedaż suszu tytoniowego grupie producentów oraz nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez grupę producentów nie podlega opodatkowaniu akcyzą pod warunkiem:”

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Pośredniczący podmiot tytoniowy oraz przedsiębiorca zagraniczny posiadający oddział z siedzibą na terytorium kraju przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacje o masie suszu tytoniowego, wyrażonej w kilogramach, pochodzącego z poprzedniego roku zbiorów, łącznie oraz z podziałem na grupy odmian tytoniu, o których mowa w ust. 7 załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. poz. 2273, z 2004 r. poz. 1694, z 2005 r. poz. 1462, z 2006 r. poz. 1847, z 2008 r. poz. 634, z 2015 r. poz. 1888 oraz z 2017 r. poz. 624.

z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113), skupionego od producentów surowca tytoniowego, wraz z wykazem tych producentów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego.”;

2) w art. 63:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 3a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lub 9, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone przez osobę trzecią zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem, w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3a, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty złożonego zabezpieczenia akcyzowego.”;

3) w art. 65 ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego albo podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, który spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9b, na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia są obowiązane te podmioty, jednak nie większym niż 15 mln zł.”;

4) w art. 67 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) hipoteki na nieruchomości.”;

5) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. 1. Hipoteka na nieruchomości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może zostać ustanowiona wyłącznie na prawie własności nieruchomości.

2. Hipoteka na nieruchomości może zostać ustanowiona do 65% wartości nieruchomości.

3. Wartość nieruchomości przyjmuje się na podstawie zadeklarowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wartości rynkowej nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia.

4. Wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, z uwzględnieniem miejsca jej położenia, stanu i stopnia zużycia nieruchomości oraz przeciętnych cen nieruchomości do niej podobnych. W przypadku złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo wniosku o zmianę zezwolenia, wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia tego wniosku.

5. Jeżeli wartość nieruchomości deklarowana przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie odpowiada, według oceny organu podatkowego, wartości rynkowej, organ podatkowy wzywa podmiot do wskazania przyczyn uzasadniających podanie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości.

6. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają przyjęcie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości, przyjmuje się wartość nieruchomości określoną w opinii sporządzonej w formie operatu szacunkowego przez rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.²⁾).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1566 i 1595.

7. Jeżeli wartość nieruchomości określona przez powołanego przez organ podatkowy biegłego rzeczoznawcę majątkowego w opinii, o której mowa w ust. 6, różni się więcej niż o 33% od wartości rynkowej nieruchomości deklarowanej przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, koszty wydania opinii ponosi ten podmiot.

8. Na nieruchomości, w stosunku do której istnieją ograniczenia obrotu nieruchomością wynikające z przepisów odrębnych, nie ustanawia się hipoteki.

9. W dniu ustanowienia hipoteki nieruchomość:

- 1) powinna stanowić wyłączną własność podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego;
- 2) nie może być obciążona ograniczonymi prawami rzeczowymi, z wyjątkiem służebności przesyłu.

10. Zbycie albo obciążenie nieruchomości prawami, o których mowa w ust. 9 pkt 2, uważa się za równoznaczne z sytuacją, w której złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należytym wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej.”;

- 6) w art. 70 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zabezpieczenie złożone w formie, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może stanowić pokrycie do 45% zabezpieczenia akcyzowego. Pozostałą część zabezpieczenia akcyzowego składa się w jednej lub kilku formach przewidzianych w art. 67 ust. 1 pkt 1–5.”;

- 7) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy lub kwoty opłaty paliwowej niezapłaconych w terminie wymagana jest sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe lub nieruchomości obciążonej hipoteką zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 6, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201 i 1475).”;

- 8) w art. 138g:

- a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym.”,

b) w ust. 2:

- w pkt 1 w lit. h średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. i oraz j w brzmieniu:
 - „i) przemieszczanego ze składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4,
 - j) przemieszczanego do składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;”
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) ustalenie ilości i sposobu przetwarzania suszu tytoniowego;”
- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) ustalenie miejsca i adresu magazynowania suszu tytoniowego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.”

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006 i 1503) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) zasady monitorowania uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu wysuszonych liści tytoniu, zwanych dalej „surowcem tytoniowym”, a także nadzoru nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego.”;
- 2) po rozdziale 9b dodaje się rozdział 9ba w brzmieniu:

„Rozdział 9ba

Zasady monitorowania uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego, a także nadzoru nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego

Art. 40ha. Warunkiem prowadzenia przez producenta rolnego, w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, produkującego surowiec tytoniowy, zwanego dalej „producentem surowca tytoniowego”, działalności w zakresie uprawy tytoniu, produkcji lub zbytu surowca tytoniowego jest wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego, prowadzonego przez dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta rolnego, który zamierza uprawiać tytoń, produkować lub zbywać surowiec tytoniowy.

Art. 40hb. 1. Decyzje w sprawach wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego wydaje dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwy ze względu na miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta rolnego, który zamierza uprawiać tytoń, produkować lub zbywać surowiec tytoniowy, na wniosek tego producenta rolnego.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy;
- 2) miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 3) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta rolnego, jeżeli taki numer został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (numer PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 5) adres lub miejsce położenia magazynu – w przypadku gdy surowiec tytoniowy będzie magazynowany poza terenem gospodarstwa rolnego.

3. Wniosek składa się do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Krajowy Ośrodek.

4. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku producent surowca tytoniowego przekazuje do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka pisemną informację o zmianach, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 40hc. 1. Producent surowca tytoniowego przekazuje do dnia 15 maja każdego roku dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, który wydał decyzję w sprawie wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego, informacje:

- 1) o powierzchni uprawy poszczególnych grup odmian tytoniu w poprzednim roku zbiorów, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których był uprawiany tytoń;
- 2) dotyczące zawartych w poprzednim roku zbiorów umów zbycia surowca tytoniowego, w tym:
 - a) datę zawarcia każdej z umów zbycia surowca tytoniowego,

- b) rok uprawy tytoniu, z którego wyprodukowano zbywany surowiec tytoniowy,
 - c) nazwę, siedzibę, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) nabywcy surowca tytoniowego,
 - d) masę surowca tytoniowego objętego każdą z umów, wyrażoną w kilogramach, z podziałem na grupy odmian tytoniu, uzyskanego z upraw na działkach ewidencyjnych;
- 3) o wyrażonej w kilogramach szacunkowej masie wyprodukowanego surowca tytoniowego w poprzednim roku zbiorów, z podziałem na grupy odmian tytoniu;
 - 4) o wyrażonej w kilogramach masie surowca tytoniowego dostarczonego nabywcy na podstawie każdej z umów zbycia surowca tytoniowego, z podziałem na grupy odmian tytoniu i lata jego zbiorów;
 - 5) o wyrażonym w kilogramach szacunkowym stanie magazynowym surowca tytoniowego na dzień 30 kwietnia roku złożenia tej informacji, z podziałem na grupy odmian tytoniu i lata jego zbiorów;
 - 6) o wyrażonej w kilogramach masie surowca tytoniowego zniszczonego od dnia 1 maja roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia tej informacji do dnia 30 kwietnia roku złożenia informacji;
 - 7) dotyczące roku, w którym jest składana ta informacja:
 - a) o powierzchni uprawy poszczególnych grup odmian tytoniu, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których będzie uprawiany tytoń,
 - b) dotyczące umów zbycia surowca tytoniowego, w tym:
 - datę zawarcia każdej z umów zbycia surowca tytoniowego,
 - nazwę, siedzibę, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) nabywcy surowca tytoniowego,
 - wyrażoną w kilogramach masę surowca tytoniowego objętego każdą z umów, z podziałem na grupy odmian tytoniu, uzyskanego z upraw na działkach ewidencyjnych, na których będzie uprawiany tytoń.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Krajowy Ośrodek.

3. W przypadku zmiany danych zawartych w informacjach, o których mowa w ust. 1, producent surowca tytoniowego przekazuje do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka pisemną informację o zmianach, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia konieczności ich wprowadzenia.

Art. 40hd. 1. W przypadku gdy producent surowca tytoniowego zamierza dokonać zniszczenia surowca tytoniowego, o zamiarze tym powiadamia dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, który wydał decyzję w sprawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 40ha, co najmniej na 3 dni robocze przed dokonaniem zniszczenia, podając szacunkową masę surowca tytoniowego, który ma ulec zniszczeniu, oraz sposób zniszczenia surowca tytoniowego.

2. W zniszczeniu, o którym mowa w ust. 1, bierze udział producent surowca tytoniowego, który przeznaczył surowiec tytoniowy do zniszczenia, lub osoba upoważniona przez producenta surowca tytoniowego.

3. Czynność zniszczenia surowca tytoniowego odbywa się pod nadzorem osoby upoważnionej przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka do wykonywania czynności kontrolnych.

4. Z czynności zniszczenia surowca tytoniowego osoba, o której mowa w ust. 3, sporządza protokół.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta surowca tytoniowego, który przeznaczył surowiec tytoniowy do zniszczenia;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta surowca tytoniowego, jeżeli taki numer został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (numer PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) numer producenta surowca tytoniowego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 4) określenie położenia gospodarstwa, w którym odbywała się produkcja surowca tytoniowego;

- 5) miejsce i sposób zniszczenia surowca tytoniowego;
- 6) wyrażoną w kilogramach masę zniszczonego surowca tytoniowego, z podziałem na grupy odmian tytoniu;
- 7) datę sporządzenia protokołu zniszczenia surowca tytoniowego oraz jego numer;
- 8) podpisy osób obecnych przy zniszczeniu surowca tytoniowego.

6. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach.

7. Protokół przedstawia się do podpisu producentowi surowca tytoniowego, który przeznaczył surowiec tytoniowy do zniszczenia, a w przypadku jego nieobecności – osobie upoważnionej przez producenta surowca tytoniowego.

8. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 7, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.

9. Protokół podpisuje producent surowca tytoniowego albo osoba upoważniona przez producenta surowca tytoniowego. O odmowie złożenia podpisu osoba, o której mowa w ust. 3, zamieszcza adnotację w protokole.

10. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się producentowi surowca tytoniowego albo osobie upoważnionej przez producenta surowca tytoniowego.

11. Producent surowca tytoniowego, który przeznaczył surowiec tytoniowy do zniszczenia, może zgłosić do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

12. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka rozpatruje zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 11, i w razie potrzeby zleca przeprowadzenie dodatkowych czynności kontrolnych.

13. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń zmiany w protokole wprowadza się w formie aneksu do protokołu. Aneks do protokołu podpisuje osoba upoważniona, o której mowa w ust. 3, sporządzający aneks i producent surowca tytoniowego, który przeznaczył surowiec tytoniowy do zniszczenia, albo osoba upoważniona przez producenta surowca tytoniowego.

14. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie producentowi surowca tytoniowego, o którym mowa w ust. 11.

Art. 40he. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 40ha:

- 1) jest prowadzony w systemie teleinformatycznym;

2) zawiera dane, o których mowa w art. 40hb ust. 2, oraz informacje wymienione w art. 40hc ust. 1.

2. Dane zgromadzone w rejestrze udostępnia się:

- 1) organom administracji publicznej, w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań mających na celu ograniczanie nielegalnego obrotu surowcem tytoniowym oraz produkcji i obrotu wyrobami tytoniowymi;
- 2) sądom i prokuratorom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych;
- 3) na wniosek podmiotów, których dotyczą te dane.

3. Dane, o których mowa w art. 40hb ust. 2, przechowuje się przez 5 lat od dnia wykreślenia producenta surowca tytoniowego z rejestru, o którym mowa w art. 40ha.

4. Informacje, o których mowa w art. 40hc ust. 1 i 3, przechowuje się przez 5 lat od dnia ich przekazania do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

Art. 40hf. 1. Producent surowca tytoniowego, który zaprzestał uprawy tytoniu, informuje o tym dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, który wydał decyzję w sprawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 40ha.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka wykreśla, w drodze decyzji, producenta surowca tytoniowego z rejestru, o którym mowa w art. 40ha.

3. W przypadku gdy producent surowca tytoniowego nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 40hc ust. 1, oraz nie poinformował o zaprzestaniu produkcji surowca tytoniowego, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, o którym mowa w ust. 1, wykreśla, w drodze decyzji, producenta surowca tytoniowego z rejestru, o którym mowa w art. 40ha.

4. Producent surowca tytoniowego, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 40ha, i który nadal posiada surowiec tytoniowy, przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, który wydał decyzję w sprawie wpisu do tego rejestru:

- 1) informacje o zawarciu umowy zbycia surowca tytoniowego, a następnie zbyciu surowca tytoniowego, w terminie 30 dni od dnia dokonania każdej z tych czynności albo
- 2) informacje, o których mowa w art. 40hd ust. 1.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4 pkt 1, zawiera:

- 1) datę zawarcia umowy zbycia surowca tytoniowego;
- 2) rok uprawy tytoniu, z którego wyprodukowano zbywany surowiec tytoniowy;
- 3) nazwę, siedzibę, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) nabywcy surowca tytoniowego;
- 4) wyrażoną w kilogramach masę surowca tytoniowego objętego umową zbycia surowca tytoniowego, z podziałem na grupy odmian tytoniu, uzyskanego z upraw na działkach ewidencyjnych;
- 5) wyrażoną w kilogramach masę zbytego surowca tytoniowego objętego umową zbycia surowca tytoniowego, z podziałem na grupy odmian tytoniu, uzyskanego z upraw na działkach ewidencyjnych.

6. Przepisu art. 38q ust. 3 dotyczącego terminu nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

7. Do zniszczenia surowca tytoniowego, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepisy art. 40hd ust. 2–14.

Art. 40hg. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, który wydał decyzję o wykreśleniu producenta, o którym mowa w art. 40hf ust. 4, z rejestru, o którym mowa w art. 40ha, jest upoważniony do przeprowadzania kontroli producenta surowca tytoniowego do czasu zbycia albo zniszczenia surowca tytoniowego będącego w jego posiadaniu w dniu wykreślenia z tego rejestru.

Art. 40hh. 1. Krajowy Ośrodek przeprowadza kontrolę poprawności sporządzenia oraz zgodności ze stanem faktycznym informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 40hb ust. 2, oraz informacji wymienionych w art. 40hc ust. 1.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, czynności kontrolne w danym roku zbiorów są wykonywane co najmniej u 5% producentów surowca tytoniowego.

3. W przypadku gdy z wykonanych czynności kontrolnych wynika, że informacje zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 40ha, są niezgodne ze stanem faktycznym, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka dokonuje z urzędu zmian w tym rejestrze oraz informuje producenta surowca tytoniowego o dokonaniu tych zmian.

Art. 40hi. 1. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka wydaje, w drodze decyzji, nakaz zniszczenia uprawy tytoniu na koszt podmiotu prowadzącego tę uprawę,

w przypadku gdy podmiot ten uprawia tytoń bez uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 40ha. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Zniszczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się pod nadzorem osoby upoważnionej przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka do wykonywania czynności kontrolnych.

3. W przypadku gdy stwierdzona w wyniku wykonywania czynności kontrolnych powierzchnia uprawy tytoniu jest większa co najmniej o 10% od powierzchni zgłoszonej przez producenta surowca tytoniowego w informacji, o której mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 7 lit. a, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka wydaje, w drodze decyzji, nakaz zniszczenia uprawy tytoniu na powierzchni przekraczającej powierzchnię zgłoszoną do Krajowego Ośrodka, w danym roku uprawy, na koszt podmiotu prowadzącego uprawę. Do zniszczenia uprawy tytoniu stosuje się przepis ust. 2.

4. Zniszczenie uprawy tytoniu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, odbywa się przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne zniszczenie tej uprawy.

5. Z czynności zniszczenia uprawy tytoniu osoba upoważniona przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka do wykonywania czynności kontrolnych sporządza protokoły. Do protokołu zniszczenia uprawy tytoniu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, przepisy art. 40hd ust. 4–14 stosuje się odpowiednio.”;

3) po rozdziale 9c dodaje się rozdział 9d w brzmieniu:

„Rozdział 9d

Przepisy karne

Art. 40k. 1. Kto, będąc producentem surowca tytoniowego, nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 40hc ust. 1, albo przekazuje te informacje po upływie terminu lub przekazuje informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny.

2. Nie podlega karze kto, będąc producentem surowca tytoniowego, w przekazanej informacji, o której mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 1 i pkt 7 lit. a, podał powierzchnię uprawy poszczególnych grup odmian tytoniu, która różni się nie więcej niż o 5% od rzeczywistej powierzchni upraw ustalonej w wyniku kontroli.

3. Nie podlega karze ten, w odniesieniu do którego wydano decyzję o zniszczeniu uprawy tytoniu i dokonano tego zniszczenia w przypadku, o którym mowa w art. 40hi ust. 3.

Art. 40l. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 40k, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 3. Do podmiotów, które zgodnie z art. 9b ustawy zmienianej w art. 1 zawarły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umowy na sprzedaż suszu tytoniowego z jednoczesnym dokonaniem dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Dane, o których mowa w art. 138g ust. 2 pkt 1 lit. i, j oraz pkt 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, gromadzi się do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1 w sposób określony w art. 138p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 5. 1. Producent rolny w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2015 r. poz. 807 i 1419, z 2016 r. poz. 1605 oraz z 2017 r. poz. 5 i 624), który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy uprawia tytoń, produkuje lub zbywa wysuszone liście tytoniu, składa wniosek, o którym mowa w art. 40hb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do wniosku dołącza się informacje, o których mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 2, za rok 2017. Informacje przekazuje się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyzję w sprawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 40ha ustawy zmienianej w art. 2, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta rolnego, o którym mowa w ust. 1, wydaje w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 708, 962, 966, 1477 i 1543.

4. Formularze, o których mowa w ust. 1 i 2, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa udostępnia niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2018 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 4–7, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.

UZASADNIENIE

1. Wstęp

W 2013 r., kiedy susz tytoniowy uznano za wyrób akcyzowy i wprowadzono instytucję tzw. pośredniczącego podmiotu tytoniowego, sprzedaż krajowa wyrobów tytoniowych¹⁾ wynosiła 46,8 mln szt. papierosów oraz 2,2 tys. ton tytoniu do palenia przy skupie wynoszącym 25,9 tys. ton²⁾ tytoniu. W 2015 r. było to odpowiednio 41 mln szt. papierosów oraz 2,4 tys. ton tytoniu do palenia przy skupie 26,2 tys. ton³⁾ tytoniu.

Rejestr pierwszych przetwórców surowca tytoniu ogłaszany w latach 2012–2015 przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazywał od 8 do 15 takich podmiotów.

Na początku obowiązywania instytucji pośredniczącego podmiotu tytoniowego zarejestrowanych było 51 takich podmiotów, obecnie jest ich 15.

Liczba pośredniczących podmiotów tytoniowych, zważywszy na wielkość produkcji tytoniu wcześniej i obecnie, wydaje się być więc adekwatna do możliwości tych podmiotów w zakresie skupu tytoniu, w sposób bezpieczny dla producentów tego tytoniu, jak również dla budżetu państwa.

W wyniku nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym wprowadzonej od 1 stycznia 2016 r. zabezpieczenie akcyzowe składane przez pośredniczące podmioty tytoniowe prowadzące działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego ma zagwarantować pokrycie zobowiązań podatkowych, które mogą powstać w przypadku dokonania przez te podmioty czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, np. sprzedaży suszu tytoniowego podmiotowi niebędącemu podmiotem prowadzącym skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub podmiotowi niebędącemu pośredniczącym podmiotem tytoniowym.

Na rynku działają pośredniczące podmioty tytoniowe, których sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych.

¹⁾ na podstawie danych zadeklarowanych w deklaracjach podatkowych.

²⁾ Dane Głównego Urzędu Statystycznego zawarte w publikacji „Skup i ceny produktów rolnych w 2013” (Tablica 12).

³⁾ Dane Głównego Urzędu Statystycznego zawarte w publikacji „Skup i ceny produktów rolnych w 2015” (Tablica 12).

Obserwowany jest ponadto spadek szarej strefy na rynku papierosów z poziomu 18,2% ogólnego spożycia papierosów w IV kwartale 2015 r. do 17,2% w II kwartale 2016 r., 16,4% w III kwartale 2016 r. oraz około 14,6% w ostatnim kwartale 2016 r. Konsekwencją spadku szarej strefy jest obserwowany wzrost legalnej sprzedaży wyrobów tytoniowych. Analiza sprzedaży papierosów w roku 2016 wykazuje tendencję wzrostową w porównaniu do 2015 r. o 1,1%. Nieznaczny wzrost wskazuje na odwrócenie tendencji spadkowej z lat ubiegłych. Również analogiczna analiza sprzedaży tytoniu do palenia wykazała wzrost o 8,3% w porównaniu do 2015 r. W przypadku sprzedaży tytoniu do palenia jest to drugi z kolei rok, w którym nastąpił wzrost konsumpcji tego wyrobu.

Dodać należy, iż branża tytoniowa ma kluczowe znaczenie dla budżetu państwa z uwagi na duży udział akcyzy od wyrobów tytoniowych w ogólnych wpływach budżetowych. W 2015 r. budżet państwa z tytułu akcyzy uzyskał dochody w wysokości 62,8 mld zł, w tym z akcyzy na wyroby tytoniowe 17,8 mld zł. W 2016 r. dochody z akcyzy na wyroby tytoniowe wyniosły 18,5 mld zł.

Wzmoczenie działań służb kontrolnych powinno obejmować również bardziej efektywną kontrolę w zakresie suszu tytoniowego. Nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi jest jedną z najbardziej dochodowych sfer szarej strefy. Zjawisko to powoduje znaczące straty finansowe dla budżetu krajowego.

2. Ustawy nowelizowane niniejszą ustawą

Ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych wprowadza zmiany w ustawie:

- 1) z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.);
- 2) z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006 i 1503).

2.1. Nowelizacja ustawy o podatku akcyzowym

Zmiany w *ustawie o podatku akcyzowym* mają na celu uszczelnienie systemu podatkowego w zakresie obrotu suszem tytoniowym oraz ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej legalnym podmiotom dokonującym obrotu suszem tytoniowym.

Na skutek proponowanej zmiany art. 9b, sprzedaży suszu tytoniowego połączonej z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem, bez akcyzy, będą mogli dokonać

jedynie podmiot prowadzący skład podatkowy, grupa producentów suszu tytoniowego zrzeszająca rolników lub pośredniczący podmiot tytoniowy, a nie jak dotychczas również rolnik. Powyższe pozwoli na zachowanie konkurencyjności na rynku eksportu suszu tytoniowego między podmiotami dużymi a małymi i średnimi, jak również na zachowanie korzystnych procedur dla rolników, którzy zachowają prawo do sprzedaży suszu tytoniowego w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu bez akcyzy, gdyż obecnie są oni członkami różnych grup producentów tytoniu. Sprzedaż suszu tytoniowego połączona z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem samodzielnie przez rolnika będzie możliwa, ale wiązała się będzie z obowiązkiem zapłaty akcyzy. Zapłacona akcyza, podobnie jak w przypadku innych dostarczonych wewnątrzspółnotowo lub wyeksportowanych wyrobów akcyzowych, podlegała będzie zwrotowi na zasadach określonych w przepisach z zakresu podatku akcyzowego.

Powyższe rozwiązanie spowodowało zmianę brzmienia ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2a wstępu do wyliczenia w art. 9b ustawy o podatku akcyzowym.

W art. 9b dodano ponadto ust. 6, którym na nabywców surowca tytoniowego, czyli pośredniczące podmioty tytoniowe oraz przedsiębiorców zagranicznych posiadających oddział z siedzibą na terytorium kraju, nałożono obowiązek przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa danych dotyczących masy skupionego surowca tytoniowego w podziale na grupy użytkowe odmian, skupionego od producentów surowca tytoniowego. Zakłada się, że nałożenie takiego obowiązku na podmioty, które co do zasady jako jedyne zobowiązane są do dokonywania skupu surowca tytoniowego od producentów tego surowca pozwoli na pozyskiwanie kompletnej informacji o masie skupionego suszu tytoniowego. Informacje natomiast o masie surowca tytoniowego dostarczonego nabywcy na podstawie umowy przekaze producent surowca tytoniowego. Informacje te co do zasady powinny być zbieżne. Jednocześnie należy wskazać, iż grupy odmian tytoniu, o których mowa w dodanym ust. 6, zostały wymienione w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień

o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji. Zgodnie z tym załącznikiem występuje 5 grup:

- Grupa I Suszony ogniowo-rurowo: tytoń suszony w piecach o kontrolowanym przepływie powietrza, temperaturze i wilgotności, w szczególności Virginia;
- Grupa II Suszony powietrzem na jasny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną z uniemożliwieniem fermentacji, w szczególności Burley i Maryland;
- Grupa III Suszony powietrzem na ciemny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną, pozostawiony do naturalnej fermentacji przed wprowadzeniem do obrotu, w szczególności Badischer Geudertheimer, Fermented Burley, Havana, Mocny Skroniowski, Nostrano del Brenta oraz Puławski;
- Grupa IV Suszony ogniowo-płomieniowo: tytoń suszony ogniem, w szczególności Kentucky oraz Salento;
- Grupa V Suszony na słońcu: tytoń suszony na słońcu, zwany również „odmianami orientalnymi”, w szczególności Basmas, Katerini i Kaba-Koulak.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 obowiązuje wprost w krajowym porządku prawnym.

Informacje pozyskane w wyniku dodanego ust. 6 w art. 9b ustawy o podatku akcyzowym w zestawieniu z informacjami pozyskanymi zgodnie z art. 40hc ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych są niezbędne, aby na bieżąco monitorować obrót suszem tytoniowym. Obowiązek przekazywania do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacji wynikających z art. 9b ust. 6 ustawy o podatku akcyzowym oraz z art. 40hc ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych dotyczy bowiem tego samego przedmiotu. Z jednej strony jest to bowiem informacja o masie surowca tytoniowego dostarczonego nabywcy na podstawie umowy a z drugiej o masie skupionego surowca tytoniowego w podziale na grupy odmian tytoniu. Dysponowanie natomiast informacjami dotyczącymi tego samego przedmiotu pochodzącymi z różnych źródeł umożliwia przeprowadzanie tzw. kontroli krzyżowej, podczas której weryfikacji podlegać będzie ilość sprzedanego z ilością skupionego suszu tytoniowego. Dopiero zestawienie bowiem tych informacji pozwoli na wskazanie, czy ilość skupionego oraz wyprodukowanego i dostarczonego nabywcy na podstawie umowy surowca tytoniowego jest taka sama.

Dzięki takim działaniom kontrolnym stworzona zostanie również możliwość monitorowania legalności transakcji w sektorze suszu tytoniowego.

Rozwiązanie zawarte w dodawanym art. 63 ust. 3a przewidujące, że zamiast pośredniczącego podmiotu tytoniowego oraz podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego lub łącznie z nim, wymagane zabezpieczenie akcyzowe może złożyć osoba trzecia ma ułatwić prowadzenie działalności gospodarczej podmiotom dokonującym obrotu suszem tytoniowym, tj. pośredniczącym podmiotom tytoniowym oraz podmiotom reprezentującym przedsiębiorcę zagranicznego nieposiadającym oddziału z siedzibą na terytorium kraju, które mogą mieć problem ze złożeniem zabezpieczenia akcyzowego dla zagwarantowania płatności akcyzy z tytułu zobowiązań podatkowych, jakie mogą powstać od suszu tytoniowego. Podmioty te zajmują się obrotem nieprzetworzonym surowcem tytoniowym, który dopiero po obróbce zyskuje znacząco na wartości. Tą grupę podmiotów stanowią małe i średnie firmy nieposiadające dużego kapitału. Obecna konstrukcja przepisów w zakresie podatku akcyzowego od suszu tytoniowego nie przewidywała możliwości złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez osobę trzecią, co wiązało się z utrudnieniami dla ww. grupy podmiotów. Z uwagi na powyższe zdecydowano się wprowadzić możliwość złożenia zabezpieczenia przez osobę trzecią, jednakże tylko w przypadku zabezpieczenia akcyzowego składanego w formie depozytu w gotówce, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, czeku potwierdzonego zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym. Zabezpieczenie takie będzie mogła złożyć osoba, która całym majątkiem odpowiadać będzie za zobowiązania podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. W celu uregulowania tej kwestii dodany został ust. 6 w art. 63. Zgodnie z jego brzmieniem osoba trzecia odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, którym jest pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego nieposiadający oddziału z siedzibą na terytorium kraju. Odpowiedzialność tych podmiotów jest solidarna.

Zmiana art. 65 ust. 9a uwzględnia postulaty pośredniczących podmiotów wskazujących na niewspółmiernie wysokie zabezpieczenie akcyzowe od suszu tytoniowego w stosunku do ceny skupu tego suszu tytoniowego na rynku tytoniowym oraz fakt, iż w przeważającej mierze działalność w charakterze

pośredniczących podmiotów tytoniowych prowadzą małe i średnie przedsiębiorstwa dysponujące ograniczonym zasobem środków finansowych. Podmioty wskazywały, że poziom zabezpieczenia ryczałtowego w wysokości 30 mln zł jest zbyt wysoki i ogranicza działalność podmiotów.

Nowe brzmienie przepisu przewiduje obniżenie górnej granicy składanego przez te podmioty zabezpieczenia ryczałtowego z 30 mln zł do 15 mln zł.

Nowelizacja art. 67 ust. 1 polegająca na dodaniu pkt 6 wprowadza nową formę zabezpieczenia akcyzowego, jakim jest hipoteka na nieruchomości. Powyższe spełnia postulaty pośredniczących podmiotów tytoniowych w tym zakresie. Nowa forma zabezpieczenia, z uwagi na konstrukcję ustawy o podatku akcyzowym, będzie dostępna dla wszystkich podmiotów zobowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Z uwagi na wprowadzenie hipoteki na nieruchomości jako nowej formy zabezpieczenia akcyzowego konieczne stało się uregulowanie kwestii związanych ze stosowaniem tej formy zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z dodawanym art. 69a proponowane regulacje przewidują możliwość ustanowienia zabezpieczenia akcyzowego w formie hipoteki na prawie własności nieruchomości, w sytuacji gdy nieruchomość stanowi wyłączną własność podmiotu zobowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Jako zabezpieczenia akcyzowe nie będą zatem przyjmowane hipoteki na nieruchomości, których podmiot zobowiązany jest jedynie współwłaścicielem albo przysługuje mu jedynie ograniczone prawo rzeczowe, tj. np. użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Zaproponowano również, aby nieruchomość, na której ma zostać ustanowiona hipoteka, nie była objęta ograniczeniami obrotu danym typem nieruchomości (np. nie była nieruchomością rolną, nieruchomością objętą prawem pierwokupu, prawem odkupu, nieruchomością przeznaczoną na realizację na cele publiczne), tak, aby nie powstały przeszkody dla organu egzekucyjnego, które by utrudniały lub uniemożliwiały ewentualną sprzedaż nieruchomości. Przewidziano również, aby w dacie ustanowienia hipoteki nieruchomość nie była obciążona ograniczonymi prawami rzeczowymi, które wpływałyby na zmniejszenie jej wartości. W tym zakresie wyłączono jedynie służebność przesyłu, uznając jej ustanowienie za mające znaczenie z uwagi na zaopatrzenie nieruchomości w media (prąd, gaz, wodę). W sytuacji zbycia, bądź obciążenia nieruchomości prawami rzeczowymi

ograniczonymi, po przyjęciu zabezpieczenia akcyzowego organowi podatkowemu przyznano prawo do żądania dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego. Proponuje się, aby hipoteka na nieruchomości mogła zostać ustanowiona do 65% wartości nieruchomości. Wartość ta odpowiada najniższej cenie, po której może nastąpić zbycie nieruchomości zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201). Z uwagi na długotrwały proces zaspokajania się z przedmiotu nieruchomości w przypadku wyboru hipoteki jako formy zabezpieczenia akcyzowego przyjęto, że podmiot może złożyć zabezpieczenie w tej formie jedynie do 45% kwoty całego zabezpieczenia. Dalszą część, do pokrycia pełnej kwoty powinny stanowić zabezpieczenia złożone w innych formach, np. depozyt w gotówce, gwarancje bankowe, które z uwagi na prosty sposób ich funkcjonowania, dawałyby organowi podatkowemu możliwość szybszego zaspokojenia się, w przypadku zaistnienia potrzeby pokrycia kwot akcyzy lub opłaty paliwowej ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego. Kwestię tę reguluje ust. 3 dodany w art. 70 ustawy o podatku akcyzowym.

Proponuje się, aby wartość nieruchomości określana była na podstawie jej wartości rynkowej, z uwzględnieniem jej miejsca położenia, stanu i stopnia amortyzacji. Przy czym, jeżeli wartość nieruchomości określona przez podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie będzie odpowiadała, według organu podatkowego, wartości rynkowej, organ podatkowy wzywał będzie podmiot do wskazania przyczyn uzasadniających podanie wartości nieruchomości w określonej wysokości. W razie nieudzielenia odpowiedzi lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają przyjęcie wartości nieruchomości w określonej wysokości, przyjmowana będzie wartość nieruchomości określona w opinii sporządzonej w formie operatu szacunkowego przez rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820).

W przypadku gdy organ podatkowy powoła biegłego rzeczoznawcę a wartość nieruchomości określona na podstawie jego opinii będzie różniła się o więcej niż 33% od wartości rynkowej określonej przez podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia, koszty takiej opinii ponosił będzie ten podmiot.

Konieczne stało się również dodanie regulacji, która precyzowałaby egzekwowanie zabezpieczenia w formie hipoteki z nieruchomości. Następstwem czego preredagowano art. 73 ust. 2, w taki sposób, aby do kwestii związanych z pokryciem kwoty akcyzy niezapłaconej w terminie przez sprzedaż nieruchomości obciążonej hipoteką również stosować przepisy wynikające z ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W art. 138g ust. 1 dodano pkt 4, w którym określony został obowiązek prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym.

Zmiana ta zaproponowana została z uwagi na fakt, że susz tytoniowy jest wyrobem akcyzowym, do którego nie ma zastosowania procedura zawieszenia poboru akcyzy, przez co dopuszczalne jest jego magazynowanie przez podmiot prowadzący skład podatkowy poza składem podatkowym. W związku z tym należało przewidzieć regulację, zgodnie z którą podmiot prowadzący skład podatkowy, który zakupił susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą i magazynuje go poza składem podatkowym, powinien prowadzić ewidencję tego suszu tytoniowego.

Zmiana art. 138g w ust. 2 polegająca na dodaniu w pkt 1 lit. i oraz j oraz na zmianie brzmienia pkt 3 i 4 doprecyzowuje zakres ewidencjonowania czynności z wykorzystaniem suszu tytoniowego.

2.2 Nowelizacja ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych

Zmiany w ustawie o organizacji niektórych rynków rolnych mają na celu, przez wprowadzenie monitorowania uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego, a także nadzoru nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego, uszczelnienie obrotu wysuszonymi liśćmi tytoniu, zwanymi dalej surowcem tytoniowym w Polsce. Ww. monitoring i kontrola mają na celu ograniczanie dopływu surowca tytoniowego krajowej produkcji do nielegalnie działających fabryk produkujących wyroby tytoniowe.

Tytoń jest objęty przepisami wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej. Przy czym, po wygaśnięciu większości przepisów w zakresie organizacji rynku tytoniu, które były zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającym rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE)

nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz. Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.), z dniem 1 stycznia 2010 r., uchylone zostały również przepisy w powyższym zakresie z ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2016 r. poz. 58, z późn. zm.), z wyjątkiem przepisów dotyczących płatności niezwiązanych z produkcją tytoniu. Dodać należy, że stosowane w latach 2004–2009 w Polsce przepisy w zakresie wspólnej organizacji rynku tytoniu, przewidywały rejestrację plantatorów tytoniu, zatwierdzanie punktów skupu i pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, rejestrację umów na uprawę tytoniu oraz przekazywanie kopii faktur na sprzedaż surowca tytoniowego, a przez pierwsze 2 lata po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej – przyznawanie kwoty surowca tytoniowego dla poszczególnych producentów tego surowca. Mechanizm ten prowadziła Agencja Rynku Rolnego.

Obecnie w ustawie o organizacji niektórych rynków rolnych z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006 i 1503) zostały uregulowane szczegółowe rozwiązania w zakresie tworzenia i funkcjonowania organizacji producentów tytoniu oraz ich zrzeszeń, organizacji międzybranżowych, a także przepisy dotyczące przekazywania informacji rynkowych do Komisji Europejskiej. Dodatkowo na podstawie przepisów powyższej ustawy, wprowadzony został obowiązek zawierania umów na dostarczanie surowca tytoniowego w terminie do dnia 15 marca roku zbioru (art. 38q ust. 3). Na poziomie europejskim zagadnienia te są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.). Ponadto, na rynku tytoniu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz zmianie innych ustaw (Dz. U. poz. 983, z późn. zm.) mogą być tworzone grupy producentów tytoniu. Uznawanie grup oraz nadzór nad ich funkcjonowaniem sprawują dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwi ze względu na siedzibę grupy. Grupy te oraz indywidualni plantatorzy

tytoniu mogą uzyskiwać wsparcie w ramach działań objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Z dniem 31 sierpnia 2017 r. na mocy ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 624 i 1503) znosi się Agencję Rynku Rolnego i jednocześnie z dniem 1 września 2017 r. tworzy się Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR), który z mocy prawa wstępuje w ogół praw i obowiązków znoszonej Agencji Rynku Rolnego. Projektowane zadania w zakresie monitorowania oraz nadzoru nad uprawą tytoniu, produkcją i zbyciem surowca tytoniowego wykonywać będzie Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

W celu powierzenia tego zadania Krajowemu Ośrodkowi oraz określenia zadań, które powinien wykonywać w tym zakresie, proponuje się wprowadzenie w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006 i 1503) nowego rozdziału regulującego powyższe kwestie. W ramach projektowanych przepisów proponuje się (dotyczy art. 40ha zmienianej ustawy), utworzenie rejestru producentów surowca tytoniowego. Obecnie wykaz takich producentów nie jest dostępny. Dane o uprawach tytoniu są zawarte w bazie danych Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli prowadzonej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i to jedynie dla gospodarstw objętych obowiązkiem dywersyfikacji upraw, o którym mowa w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (gospodarstwa o powierzchni powyżej 10 ha gruntów ornych). Planuje się zatem, aby utworzyć rejestr producentów surowca tytoniowego oraz wprowadzić obowiązek uzyskania wpisu do tego rejestru. Uzyskanie wpisu do powyższego rejestru będzie warunkiem prowadzenia działalności w zakresie uprawy tytoniu oraz produkcji lub zbytu surowca tytoniowego. Rejestr prowadzony będzie przez dyrektora oddziału terenowego KOWR właściwego ze względu na miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta rolnego, który zamierza uprawiać tytoń, produkować lub zbywać surowiec tytoniowy (art. 40hb). Wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego będzie dokonywany na wniosek producenta rolnego. Zawartość tego wniosku określa art. 40hb ust. 1 zmienianej ustawy. We wniosku będą wpisywane podstawowe informacje, umożliwiające identyfikację producenta tytoniu, takie jak np.: imię, nazwisko albo nazwa wnioskodawcy, miejsce zamieszkania i adres albo

siedziba i adres wnioskodawcy, numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli taki został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość.

Szczegółowość danych w projekcie ustawy wynika z konieczności monitorowania uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego, a także nadzoru nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego w celu zabezpieczenia przed szarą strefą w handlu suszem tytoniowym i wyrobami tytoniowymi. Konieczność takich zmian wskazała branża tytoniowa, gdyż szara strefa w handlu wpływa negatywnie na opłacalność produkcji tytoniu w Polsce. Przepisy te również będą korzystne dla polskiej gospodarki, która w wyniku nieuczciwych działań na rynku tytoniu traci dochód.

Formularz wniosku o wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego będzie udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez KOWR. Wydruk formularza powinien być wykorzystany przez wnioskodawcę w celu złożenia wniosku w formie papierowej do dyrektora oddziału terenowego KOWR.

Istotne informacje na temat prowadzonej przez producenta uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego będą przekazywane przez tego producenta raz w roku – do dnia 15 maja (art. 40hc). Pierwsza część informacji będzie dotyczyła uprawy tytoniu w poprzednim roku kalendarzowym, w tym: powierzchni uprawy, zawartych umów zbycia, szacunkowej masy wyprodukowanego surowca, masy surowca dostarczonego nabywcy na podstawie zawartych umów, szacunkowej masy surowca pozostałego w magazynie oraz masy surowca zniszczonego w okresie od dnia 1 maja roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia informacji do dnia 30 kwietnia roku, w którym informacja jest składana.

Druga część informacji będzie obejmowała dane za bieżący rok zbiorów. Dane te będą zawierały informacje w zakresie: powierzchni uprawy tytoniu z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych oraz zawartych umów zbycia surowca tytoniowego. Obligatoryjny termin zawarcia umów zbycia surowca tytoniowego to

15 marca, zatem do dnia 15 maja producenci tytoniu będą w stanie przekazać informacje w wyżej wymienionym zakresie. W umowie zbycia surowca musi być określona masa surowca tytoniowego objętego umową, w podziale na grupy odmian tytoniu.

W projekcie ustawy określono również procedurę zniszczenia surowca tytoniowego, w przypadku podjęcia decyzji o wykonaniu takiej czynności przez producenta tego surowca. W myśl art. 40hd zmienianej ustawy, zniszczenie surowca tytoniowego będzie się odbywało pod nadzorem osoby upoważnionej do tej czynności przez Dyrektora Generalnego KOWR. W celu realizacji tego przepisu producent surowca tytoniowego powiadomi o zamiarze zniszczenia tego surowca dyrektora oddziału terenowego KOWR co najmniej na 3 dni robocze przed dokonaniem tej czynności. Zniszczenie surowca tytoniowego zostanie udokumentowane protokołem.

Odnosnie do projektowanej zmiany w art. 40he ust. 2 należy zauważyć, że niezbędne jest umożliwienie udostępniania danych gromadzonych w rejestrze producentów surowca tytoniowego organom administracji publicznej, w szczególności takim jak: organy Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań mających na celu ograniczenie nielegalnego obrotu surowcem tytoniowym oraz wyrobami tytoniowymi. Do danych zgromadzonych w rejestrze powinny mieć także dostęp sądy i prokuratorzy w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych. Monitoring, nadzór oraz kontrola wymagają zaangażowania oraz dostępu organów administracji publicznej do danych zawartych w rejestrze producentów surowca tytoniowego.

Natomiast art. 40hf zmienianej ustawy wprowadza regulacje, które będą miały zastosowanie w przypadku zaprzestania uprawy tytoniu przez jego producenta. W przypadku podjęcia powyższej decyzji, producent surowca tytoniowego powiadomi o zaprzestaniu uprawy tytoniu dyrektora oddziału terenowego KOWR, który wydał decyzję w sprawie wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego. Po otrzymaniu informacji o rezygnacji z uprawy tytoniu dyrektor oddziału terenowego KOWR wykreśli tego producenta z ww. rejestru. Dyrektor oddziału terenowego KOWR wykreśli producenta z rejestru również w przypadku, gdy producent surowca tytoniowego nie przekaze corocznej informacji do wyżej wymienionego rejestru oraz nie poinformuje o zaprzestaniu uprawy tytoniu.

Producent wykreślony z rejestru producentów surowca tytoniowego, który nadal będzie posiadał surowiec tytoniowy, będzie miał obowiązek przekazywania do dyrektora oddziału terenowego KOWR informacji o zawarciu umowy zbycia tego surowca albo o zamiarze jego zniszczenia.

W związku z monitorowaniem uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego, a także nadzorem nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego konieczne jest upoważnienie KOWR do weryfikowania zgodności ze stanem faktycznym oraz poprawności informacji przekazywanych we wniosku o wpis do ewidencji producentów surowca tytoniowego oraz corocznych informacji za poprzedni i bieżący rok zbioru tytoniu. Przepisy w powyższym zakresie zostały określone w art. 40hh zmienianej ustawy.

Do ustalenia poprawności przekazanych danych będą wykorzystywane m.in. informacje z krajowego systemu ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich oraz kontrole wykonywane na miejscu. W przypadku gdy z wyżej wymienionych czynności będzie wynikało, że informacje przekazane przez producenta surowca tytoniowego nie są zgodne ze stanem faktycznym, dyrektor oddziału terenowego KOWR będzie uprawniony do zmiany danych w rejestrze producentów surowca tytoniowego z urzędu.

Z przepisu zawartego w art. 40ha wynika przepis art. 40hi ust. 1 zmienianej ustawy, który upoważnia dyrektora oddziału terenowego KOWR do wydania, w drodze decyzji, nakazu zniszczenia uprawy tytoniu na koszt podmiotu prowadzącego uprawę, w przypadku prowadzenia uprawy tytoniu przez ten podmiot bez uzyskania wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego. Decyzje administracyjne będą wydawane przez dyrektorów oddziałów terenowych Krajowego Ośrodka na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 623 i 1503).

Ponadto, gdy rzeczywista powierzchnia uprawy tytoniu jest większa niż powierzchnia uprawy zgłoszona w corocznie przekazywanej informacji co najmniej o 10%, zniszczeniu podlegała będzie powierzchnia uprawy tytoniu przekraczająca powierzchnię zgłoszoną. Sankcje za naruszenie obowiązku rejestracji muszą być dotkliwe. Zniszczenie uprawy ma na celu uniemożliwienie wprowadzenia surowca tytoniowego do nielegalnego obrotu. W przypadku złagodzenia sankcji, rolnicy

mogliby nadal decydować się na uprawę tytoniu w celach sprzedaży do nielegalnie działających podmiotów. Ustanowienie sankcji jest proporcjonalne do strat jakie ponosi polska gospodarka w wyniku działania szarej strefy w handlu surowcami tytoniowymi.

Biorąc pod uwagę sankcje, którymi jest zagrożone prowadzenie przez podmiot uprawy tytoniu bez uzyskania wpisu do rejestru, będzie przeprowadzona kampania informacyjna. O nowych przepisach zostaną poinformowane grupy producentów tytoniu zrzeszające ok. 90% plantatorów, plantatorzy niezrzeszeni oraz pośredniczące podmioty tytoniowe.

W art. 40k zmienianej ustawy proponowane są uregulowania dotyczące kar za nieprzestrzeganie przepisów określonych w projekcie. Przypadki naruszeń przepisów projektowanej ustawy w postaci nieprzekazania corocznej informacji, przekazania jej z opóźnieniem, przekazania informacji niepełnych lub niezgodnych ze stanem faktycznym będą skutkowały karą grzywny. Przepisy powyższe mają na celu zapewnienie wiarygodności przekazywanych danych na potrzeby monitorowania upraw tytoniu w związku z koniecznością ograniczenia dopływu surowca tytoniowego do zakładów wytwarzających wyroby tytoniowe, działających bez stosownej rejestracji oraz nieodprowadzających należnych podatków do budżetu państwa. Wprowadza się jednak wyłączenie z odpowiedzialności karnej producenta surowca tytoniowego, który w przekazanej informacji o powierzchni uprawy tytoniu podał powierzchnię różniącą się nie więcej niż o 5% od rzeczywistej powierzchni upraw ustalonej w wyniku kontroli. Tolerancja 5% mieści się w granicy błędu pomiarowego. Ponadto wyłączony z odpowiedzialności karnej (grzywna) zostanie producent surowca tytoniowego, w odniesieniu do którego wydano decyzję o zniszczeniu uprawy tytoniu i dokonano tego zniszczenia, w przypadku gdy stwierdzona w wyniku wykonywania czynności kontrolnych KOWR powierzchnia uprawy tytoniu jest większa co najmniej o 10% od powierzchni zgłoszonej przez producenta surowca tytoniowego w informacji. Ma to na celu uniknięcie podwójnego karania za przekazanie takiej informacji, tj. w postaci zaorania niezadeklarowanej części uprawy i nałożenia kary grzywny.

Ponadto art. 5 projektowanej ustawy wprowadza przepisy określające termin złożenia wniosku o wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego przez producentów uprawiających tytoń w dniu wejścia w życie ustawy oraz termin

wydania decyzji o tym wpisie przez dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

3. Ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Z uwagi na postanowienie art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 34 ust. 2a Regulaminu Sejmu wskazać należy, iż przewiduje się, że ustawa będzie miała wpływ na pośredniczące podmioty tytoniowe w zakresie przekazywania danych dotyczących masy skupionego surowca tytoniowego w podziale na grupy użytkowe odmian (sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw). Jednakże z uwagi na fakt, iż przedmiotowe informacje miałyby być przekazywane jedynie raz w roku, a ich szczegółowość nie wymagałaby generowania dodatkowych informacji przez podmioty (informacje te pozostają w ich posiadaniu) przyjęto, iż nałożony obowiązek nie stanowi dużego obciążenia podmiotów a wpływ projektowanych regulacji na ww. podmioty jest nieznaczny.

4. Przepisy przejściowe i wejście w życie

Przepis art. 4 wskazuje sposób gromadzenia danych zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 138g.

Przepis art. 6 projektu do dnia 31 marca 2018 r. przewiduje zachowanie w mocy przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym. Zakres danych zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 138g określają bowiem przepisy ustawowe. Akt wykonawczy określa jedynie szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tej ewidencji. W związku z tym podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym (dodawany art. 138g ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku akcyzowym) powinien realizować ten obowiązek na mocy art. 138g ust. 2.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia. Proponowane rozwiązania nakładają szereg obowiązków, jednakże są bardzo korzystne dla samej branży tytoniowej. Szybkie wprowadzenie tych przepisów ma bowiem na celu jak ograniczenie a nawet likwidację szarej strefy w handlu surowcami tytoniowymi. Jednocześnie wyjaśnia się, iż art. 1 pkt 4–7 ustawy wejdzie w życie od dnia 1 czerwca 2018 r. z uwagi na konieczność dostosowania treści aktów wykonawczych oraz systemów informatycznych do zmian ustawowych

w zakresie ustanowienia zabezpieczenia akcyzowego w formie hipoteki na nieruchomości.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy z chwilą przekazania jej do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo wiodące – Ministerstwo Finansów Ministerstwo współpracujące – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Wiesław Janczyk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Bogucki – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anna Kowalczyk-Markowska, Z-ca Dyrektora Departamentu Podatku Akcyzowego w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-39-95 Marian Borek – Z-ca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel. 22 623 22 80</p>	<p>Data sporządzenia 06.09.2017 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006)</p> <p>N UD 204 w Wykazie prac Rady Ministrów</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiany ustawy mają na celu ograniczenie szarej strefy w obrocie wyrobami tytoniowymi. W ostatnich latach nasilił się w naszym kraju rozwój szarej strefy w obrocie wyrobami tytoniowymi. Przed 1 stycznia 2016 r. nieprawidłowości te polegały m.in. na tym, iż susz tytoniowy obejmowano fikcyjnymi sprzedażami w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych, dokonywano sprzedaży suszu tytoniowego bez zapłaconej akcyzy podmiotom nieuprawnionym, nie dokumentowano sprzedaży suszu tytoniowego do innego pośredniczącego podmiotu tytoniowego. Zmiany ustawy o podatku akcyzowym obowiązujące od 1 stycznia 2016 r. uszczelniły system obrotu suszem tytoniowym przez pośredniczące podmioty tytoniowe (PPT). Wprowadzone regulacje zaostryły kryteria dopuszczalności prowadzenia działalności w charakterze PPT oraz wprowadziły obowiązek ich rejestrowania oraz składania zabezpieczenia akcyzowego. Dodatkowo PPT zobowiązane zostały do prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego. W dalszym ciągu jednak dużym problemem jest produkcja wyrobów tytoniowych przez nielegalne wytwórnie – nieodprowadzanie należnych podatków do budżetu państwa. Z uwagi na to, iż jednym ze źródeł surowca tytoniowego wykorzystywanego do tej produkcji (wysuszonych liści tytoniu) może być tytoń pochodzący z produkcji krajowej, niniejsza regulacja ma na celu zmniejszenie dopływu surowca tytoniowego do takich wytwórni.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie to objęcie krajowej produkcji suszu tytoniowego monitorowaniem i nadzorem zarówno nad uprawami tytoniu oraz późniejszym obrotem suszem tytoniowym.

W zakresie zmiany ustawy o podatku akcyzowym proponuje się:

1. opodatkowanie akcyzą sprzedaży suszu tytoniowego przez producenta suszu tytoniowego dokonanej w związku z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem tego wyrobu przez ten podmiot;
2. doprecyzowanie przepisów w zakresie obowiązku prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego przez podmioty prowadzące skład podatkowy, które magazynują susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym;
3. doprecyzowanie przepisu o ewidencji suszu tytoniowego przez wskazanie, że powinna ona umożliwiać ustalenie ilości i sposobu przetwarzania suszu tytoniowego oraz adresu bądź adresów miejsc magazynowania suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym;
4. nałożenie na pośredniczące podmioty tytoniowe obowiązku przekazywania danych dotyczących skupionego suszu tytoniowego (w podziale na grupy użytkowe odmian) oraz wykazu producentów tego suszu, od których został on zakupiony.

Ponadto nowelizacja ustawy o podatku akcyzowym zakłada:

1. wprowadzenie nowej formy składania zabezpieczenia akcyzowego – hipoteki na nieruchomości;
2. umożliwienie, aby zamiast pośredniczącego podmiotu tytoniowego oraz podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego nieposiadającego oddziału z siedzibą na terytorium kraju, lub łącznie z takim podmiotem, wymagane zabezpieczenie akcyzowe składały osoby trzecie;
3. obniżenie górnej granicy zabezpieczenia ryczałtowego składanego przez pośredniczące podmioty tytoniowe lub podmioty reprezentujące przedsiębiorcę zagranicznego z obecnych 30 mln zł do 15 mln zł;

4. zmianę warunku wymaganego dla uzyskania zgody na składanie zabezpieczenia ryczałtowego oraz generalnego jakim jest sytuacja finansowa i posiadany majątek składającego zabezpieczenie przez wskazanie, że mają one zapewniać wywiązanie się podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia z zapłaty kwoty zobowiązań podatkowych stanowiących 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest on zobowiązany.

W zakresie zmiany ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych proponuje się:

1. utworzenie rejestru producentów surowca tytoniowego prowadzonego przez dyrektorów oddziałów terenowych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
2. przeprowadzanie kontroli związanych z monitorowaniem upraw;
3. niszczenie uprawy na koszt prowadzącego w przypadku prowadzenia uprawy tytoniu bez uzyskania wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego oraz na powierzchni przekraczającej powierzchnię zgłoszoną;
4. nałożenie na producentów surowca tytoniowego obowiązku przekazania raz w roku informacji dotyczących powierzchni uprawy, produkcji i zbycia surowca tytoniowego oraz zawartych umów zbycia surowca tytoniowego;
5. określenie procedury niszczenia surowca tytoniowego w przypadku podjęcia decyzji o wykonaniu takiej czynności przez producenta surowca;
6. wprowadzenie regulacji, które będą miały zastosowanie w przypadku zakończenia uprawy tytoniu przez producenta;
7. uregulowanie kar za nieprzestrzeganie przepisów określonych w przepisach.

Z dniem 31 sierpnia 2017 r. na mocy ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 624) znosi się Agencję Rynku Rolnego i jednocześnie z dniem 1 września 2017 r. tworzy się Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, który z mocy prawa wstępuje w ogół praw i obowiązków znoszonej Agencji Rynku Rolnego. Wskazuje się, zatem iż zadania w zakresie monitorowania oraz nadzoru nad uprawą tytoniu, produkcją i zbyciem surowca tytoniowego wykonuje Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

Oczekuje się, że podjęte na podstawie projektowanych przepisów działania zmniejszą masę surowca tytoniowego dostarczaną do wytwórni wyrobów tytoniowych działających wbrew przepisom ustawy o podatku akcyzowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rynek surowca tytoniowego jest objęty przepisami wspólnej organizacji rynków rolnych, będących częścią wspólnej polityki rolnej, jednakże po zaprzestaniu stosowania wsparcia związanego z produkcją tego surowca (od 2010 r.) uchylone zostało większość przepisów Unii Europejskiej, a w ślad za tym przepisy krajowe w zakresie wspólnej organizacji rynku tytoniu, w tym takie elementy tej organizacji jak: zatwierdzanie punktów skupu tytoniu, zatwierdzanie pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, kontroli skupu tytoniu, przekazywania kopii umów kontraktacji tytoniu oraz umów na uprawę tytoniu, kopii faktur sprzedaży tytoniu, a także prowadzenia rejestru producentów surowca tytoniowego, a zatem elementów systemu monitorowania rynku tytoniu. W obecnej perspektywie finansowej zastosowanie mają następujące instrumenty rynkowe – tworzenie organizacji producentów tytoniu, zrzeszenia tych organizacji oraz organizacji międzybranżowych, rozszerzania reguł i składek na podmioty niebędące członkami tych organizacji, możliwość wprowadzenia jako obowiązkowych umów zbycia tytoniu oraz gromadzenie i przekazywanie do Komisji Europejskiej informacji z rynku tytoniu (powierzchnie uprawy, skup tytoniu, liczba jego nabywców, ceny skupu, liczba plantatorów tytoniu).

Należy zatem podkreślić, że monitorowanie rynku tytoniu na zasadach stosowanych do 2009 r. lub zbliżonych, nie jest objęte przepisami Unii Europejskiej. Ewentualne wprowadzenie przepisów w powyższym zakresie jest przedmiotem prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich. Przepisy te nie są znane.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pośredniczące podmioty tytoniowe oraz podmioty reprezentujące podmiot zagraniczny	15 pośredniczących podmiotów tytoniowych	Informacja ze strony BIP Ministerstwa Finansów, gdzie publikowany jest rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych.	Bezpośrednie – zmiany w zakresie składanych zabezpieczeń akcyzowych i wysokości takiego zabezpieczenia, konieczność przekazywania danych w zakresie masy surowca tytoniowego skupionej z danego roku zbiorów
Krajowy Ośrodek	Centrala KOWR, oddziały terenowe	Agencja Rynku Rolnego	Bezpośrednie – prowadzenie monitoringu i nadzoru nad uprawami tytoniu oraz

Wsparcia Rolnictwa	KOWR		produkcją i zbytem surowca tytoniowego
Producenci suszu tytoniowego	ok. 9 tys.	Agencja Rynku Rolnego do 30.08.2017 r. / KOWR od 1.09.2017 r.	Bezpośrednie – obowiązek rejestracji prowadzenia działalności w zakresie uprawy tytoniu oraz obowiązek corocznego przekazywania informacji o produkcji i zbyciu surowca tytoniowego. Sprzedaż suszu tytoniowego połączona z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem będzie opodatkowana podatkiem akcyzowym

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) tekst projektu został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl). Z chwilą udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej projektu, każdy mógł zgłosić zainteresowanie pracami nad tym projektem w formie wymaganej ww. ustawą. W ramach prowadzonych konsultacji publicznych projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi oraz związkami zawodowymi. Informacja w sprawie skierowania projektu do konsultacji wysłana została do:

- Business Centre Club, Konfederacji Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, ZPP – Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Rady Dialogu Społecznego,
- Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Spółdzielczej, Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych – Izby Gospodarczej, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Rady Gospodarki Żywnościowej, Rady Krajowego Sekretariatu Rolnictwa NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej "SOLIDARNI", Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związku Zawodowego Rolnictwa SAMOOBRONA, Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu, Krajowego Związku Plantatorów Tytoniu, Związku Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Ogólnopolskiego Związku Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu, Związku Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Okręgowego Związku Plantatorów Tytoniu w Augustowie, Związku Plantatorów w Oleśnicy,
- Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego, Krajowego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego,
- AGROTAB S.C. Monika Pieczonka Fabian Stachów, TOBACCO OF MAZOVIA SP. Z O.O., UNIVERSAL LEAF TOBACCO POLAND SP. Z O.O., AGRO KRZYSZTOF KNAP, PHILIP INTERNATIONAL MANAGEMENT S.A., FTK Sp. z o.o., PT DYSTRYBUCJA SA, PHILIP MORRIS POLSKA TOBACCO Sp. z o.o., JÓZEFA GRZYB, BURLEY TOBACCO TRADING POLAND Sp. z o.o., SŁOMEX TOBACCO S.C. Bożena Słoma, Zbigniew Zieliński, ŁUKOWA TOBACCO COMPANY S.C. Michał Hyz, Mieczysław Pękala, JBT Sp. z o.o., LUXTAB Sp. z o.o. oraz Western Europe Commercial Trading Limited.

Projekt ustawy był opiniowany przez Agencję Rynku Rolnego oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Konsultacje trwały od 1 do 22 czerwca br. Skrócenie terminu konsultacji z Radą Dialogu Społecznego, związkami zawodowymi oraz organizacjami pracodawców spowodowane zostało koniecznością prowadzenia prac legislacyjnych w sposób umożliwiający wejście w życie projektowanej regulacji w drugiej połowie br. Regulacje te mają fundamentalne znaczenie dla monitorowania oraz nadzoru nad uprawą tytoniu, a także produkcją i zbyciem surowca tytoniowego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ...r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	40,03	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	79,53	835,31
budżet państwa	39,54	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	79,04	829,95
JST	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,45
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,45	0,44	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	4,91
Wydatki ogółem	1,12	1,815	1,622	1,918	1,622	1,622	1,622	1,622	1,918	1,622	1,622	1,622	18,13
budżet państwa	1,12	1,815	1,622	1,918	1,622	1,622	1,622	1,622	1,918	1,622	1,622	1,622	18,13
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Saldo ogółem	38,91	77,71	77,91	77,61	77,91	77,91	77,91	77,91	77,61	77,91	77,91	77,91	817,18
budżet państwa	38,42	77,23	77,42	77,12	77,42	77,42	77,42	77,42	77,12	77,42	77,42	77,42	811,83
JST	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,45
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,45	0,44	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	4,91

Trudny pozostaje do oszacowania wpływ regulacji na dochody budżetu państwa. Zakładając jednak, iż rynek obrotu suszem tytoniowym zostanie uszczelniony (ograniczone zostanie powstawanie nielegalnych wytwórni wyrobów tytoniowych, w związku z czym nastąpi eliminacja z rynku wyrobów tytoniowych niewiadomego pochodzenia), zwiększeniu powinny ulec wpływy do budżetu z tytułu zwiększonej, legalnej sprzedaży wyrobów tytoniowych. Zakłada się, iż sprzedaż ta wypełni niszę jaka powstanie po ograniczeniu szarej strefy.

Dla oszacowania dochodów budżetu państwa przyjęto dane dotyczące ujawnień nielegalnej produkcji uzyskane od Grupy Zadaniowej ds. Wyrobów Tytoniowych i Suszu Tytoniowego Działającej w Izbie Celnej w Białymstoku, tj. 27 408 kg suszu tytoniowego, 174 303 kg tytoniu do palenia oraz 44 458 743 sztuk papierosów w roku 2016.

Powyższa ilość ujawnionego suszu, przy założeniu stawki akcyzy na tytoń do palenia pozwoliło na oszacowanie utraconego dochodu budżetu państwa w wysokości ok. 8 mln zł rocznie. Ilość ujawnionego tytoniu pozwoliła na oszacowanie utraconych dochodów budżetu państwa w wysokości ok. 52 mln zł rocznie. Ujawniona ilość nielegalnej produkcji papierosów pozwoliła na oszacowanie utraconego dochodu budżetu państwa w wysokości ok. 19 mln zł rocznie. Do powyższych prognoz przyjęto średnią ważoną cenę detaliczną dla tytoniu do palenia na poziomie 500,77 zł/kg oraz dla papierosów na poziomie 679,87 zł/1000 szt. (ww. średnią wyznaczono na podstawie danych rynkowych dotyczących ilości tytoniu do palenia i papierosów za 10 miesięcy 2016 r.).

Z uwagi na planowany termin wejścia w życie przedmiotowego projektu w drugiej połowie 2017 r. w roku zerowym przyjęto dochody na poziomie ok 39,5 mln zł. Dochody te zostały powiększone o dochody sektora finansów publicznych z tytułu podatków i składek nowych pracowników ARR (w powyższej tabeli w punkcie 6).

Miesięczny koszt wynagrodzeń przy uwzględnieniu 18 etatów [zł]

ROK	Kwota netto	PIT Podatek	NFZ Ubezpiecz. zdrowotne	ZUS Ubezpiecz. społeczne	FP Fundusz Pracy	Koszty ogółem
2017	64 640	6 858	7 071	27 898	2 230	108 697
2018	64 277	6 804	7 030	27 735	2 217	108 063
2019	64 449	6 840	7 050	27 817	2 224	108 380
2020	64 449	6 840	7 050	27 817	2 224	108 380
2021	64 570	6 858	7 064	27 871	2 228	108 591
2022	64 570	6 858	7 064	27 871	2 228	108 591
2023	64 640	6 858	7 071	27 898	2 230	108 697
2024	64 640	6 858	7 071	27 898	2 230	108 697

Źródła finansowania

2025	64 640	6 858	7 071	27 898	2 230	108 697
2026	64 709	6 858	7 078	27 925	2 232	108 802
2027	64 709	6 858	7 078	27 925	2 232	108 802

Natomiast koszty wprowadzonych zmian związanych z nadzorem rynku tytoniowego wykazane przez ARR w okresie 10 lat wyniosą 18,13 mln zł.

Zarówno w 2017 r., jak i w latach następnych, sfinansowanie wydatków związanych z wejściem w życie proponowanych zmian nastąpi w ramach dotacji podmiotowej przekazywanej z budżetu państwa dla KOWR.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Źródło danych: Agencja Rynku Rolnego</p> <p>Założenia przyjęte do obliczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> Koszty jednorazowe do poniesienia w 0 roku od wejścia w życie przepisów ustawy Koszty wyposażenia kontrolerów (laptop, drukarka, skaner, aparat fotograficzny, telefon komórkowy, gps) – 0,12 mln zł. Koszty w kolejnych latach nie będą generowane; Koszty obsługi systemu: <ol style="list-style-type: none"> płace w ARR (18 nowych etatów (w centrali 4 i oddziałach terenowych – 14) tj. 1,304 382 mln zł, koszty delegacji i amortyzacji samochodów – 0,2 mln zł rocznie, koszty zakupu usług wykorzystywanych do monitorowania upraw tytoniu i wykrywania plantacji tytoniu niezgłoszonych do rejestru producentów surowca tytoniowego – 0,3 mln zł rocznie koszty budowy oprogramowania i prowadzenia obsługi systemu monitorowania upraw tytoniu oraz nadzoru nad produkcją i zbyciem surowca tytoniowego: 2017 r. – 0,348 mln zł, 2018 r. – 0,155 mln zł, 2019 r. – 0,451 mln zł, 2020 r. – 0,155 mln zł, 2021 r. – 0,155 mln zł, 2022 r. – 0,155 mln zł, 2023 r. – 0,155 mln zł, 2024 r. – 0,155 mln zł, 2025 r. – 0,155 mln zł, 2026 r. – 0,155 mln zł; łącznie – 2,335 mln zł. Koszty oprogramowania ze wsparciem (bazy danych, serwery aplikacyjne) wraz z licencjami, dla każdego roku zostały określone na 40 tys. zł brutto (jako planowany udział aplikacji „Tytoń” w ogólnych kosztach utrzymania). Ponadto, w związku z planowanymi modernizacjami infrastruktury Agencji Rynku Rolnego w 2019 r. i 2023 r., dodano 2% udział kosztów aplikacji w planowanych zakupach infrastruktury (ok. 246 tys. zł dla każdego z tych lat). Dla każdego roku, począwszy od 2018 r., określono koszty rozwoju/modyfikacji aplikacji jako 15% kosztów budowy aplikacji (ok. 43 tys. zł brutto) oraz określono koszty utrzymania aplikacji jako zapewnienie finansowania 1/8 etatu administratora oraz 1/8 etatu Help Desku (ok. 55 tys. brutto). Z uwagi na wstępnie określony zakres aplikacji oraz możliwość rozwoju zakresu tej aplikacji przyjęto zwiększenie kosztów dla każdego roku o ok. 20%. <p>Wpływy budżetowe z tytułu kar za nieprzestrzeganie przepisów wynikających ze zmiany przepisów ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych są trudne do oszacowania, bowiem w Polsce dotychczas nie funkcjonował taki system kar.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,39
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nowelizacja nie będzie miała wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nowelizacja będzie miała nieznaczny wpływ na pośredniczące podmioty tytoniowe w zakresie przekazywania danych dotyczących masy skupionego surowca tytoniowego w podziale na grupy użytkowe odmian. Częstotliwość przekazywania danych (raz do roku) oraz ich liczebność nie powinny znacząco obciążyć ww. podmiotów. Ponadto prognozuje się poprawę warunków gospodarowania ww. podmiotów działających „legalnie” z uwagi na planowane ograniczenie rozwoju szarej strefy w obrocie tym surowcem.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nowelizacja będzie miała wpływ na producentów rolnych produkujących susz tytoniowy w zakresie obowiązku rejestracji oraz przekazywania informacji
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		W ujęciu pieniężnym projekt ustawy nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
<input type="checkbox"/> nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		<input checked="" type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:		<input checked="" type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input checked="" type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		<input checked="" type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
<p>Ustawa wprowadza nowe obciążenia, gdyż zgodnie z przepisami producent rolny zamierzający uprawiać tytoń powinien złożyć wniosek o wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego. Następnie każdy producent surowca tytoniowego będzie miał rokrocznie obowiązek przekazywania informacji do KOWR na temat m.in. powierzchni uprawy tytoniu, zawartych umów masy wyprodukowanego tytoniu, stanów magazynowych. Natomiast pośredniczące podmioty tytoniowe będą zobowiązane do przekazywania raz w roku informacji o masie skupionego suszu tytoniowego pochodzącego z poprzedniego roku zbiorów, łącznie oraz w podziale na grupy odmian tytoniu, wyrażonej w kg, skupionego od producentów surowca tytoniowego, wraz z wykazem tych producentów.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input checked="" type="checkbox"/> informatyzacja <input checked="" type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	Oczekuje się, iż wejście w życie zmienionych przepisów powinno przyczynić się do eliminacji z rynku wyrobów tytoniowych niewiadomego pochodzenia.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 4–7, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Po trzech latach od wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy nastąpi ewaluacja na podstawie danych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa. Miernikiem będzie liczba producentów surowca tytoniowego, którzy uzyskali wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego oraz dane na temat odsetka zarejestrowanych producentów względem producentów niezarejestrowanych, zidentyfikowanych przez KOWR w wyniku kontroli.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

RAPORT Z KONSULTACJI

projekt ustawy

*ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych
(tytuł projektu)*

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

W ramach konsultacji publicznych informacja, iż toczą się prace legislacyjne dotyczące projektu ustawy została skierowana do takich podmiotów, jak:

- Business Centre Club, Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, ZPP - Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Rada Dialogu Społecznego,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacja Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych - Izby Gospodarczej, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Rada Gospodarki Żywnościowej, Rada Krajowego Sekretariatu Rolnictwa NSZZ "Solidarność", Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich "REGIONY", Związek Zawodowy Rolników "OJCZYŻNA", Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej "SOLIDARNI", Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związek Zawodowy Rolnictwa SAMOOBRONA, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Ogólnopolski Związek Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu, Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie, Związek Plantatorów w Oleśnicy,
- Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,

- AGROTAB S.C. Monika Pieczonka Fabian Stachów, TOBACCO OF MAZOVIA SP. Z O. O., UNIVERSAL LEAF TOBACCO POLAND SP. Z O.O., AGRO KRZYSZTOF KNAP, PHILIP INTERNATIONAL MANAGEMENT S.A., FTK Sp. z o.o., PT DYSTRYBUCJA SA, PHILIP MORRIS POLSKA TOBACCO Sp. z o.o., JÓZEFEM GRZYB, BURLEY TOBACCO TRADING POLAND Sp. z o.o., SŁOMEX TOBACCO S.C. Bożena Słoma, Zbigniew Zieliński, ŁUKOWA TOBACCO COMPANY S.C. Michał Hyz, Mieczysław Pękala, JBT Sp. z o. o., LUXTAB Sp. z o. o. oraz Western Europe Commercial Trading Limited.

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF/MRiRW
1.	Art. 1 pkt 1 lit a	Krajowa Rada Izb Rolniczych	Brak zgody na nakładanie dodatkowych obciążeń na rolników, tj. obowiązku zapłaty akcyzy w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego połączonej z dostawą wewnątrzwspólnotowej lub eksportem (i tak podlegała będzie ona zwrotowi na zasadach określonych w przepisach z zakresu podatku akcyzowego).	Częściowo uwzględniono Wprowadzono możliwość sprzedaży wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dla grup producentów tytoniu bez konieczności zapłaty akcyzy lub rejestracji jako pośredniczący podmiot tytoniowy.
2		Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie	Postuluje utrzymanie możliwości sprzedaży wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dla Grup Producentów Tytoniu <u>bez konieczności zapłaty akcyzy lub rejestracji jako PPT</u>	Uwzględniono
	Art. 1 pkt 1 lit. b	Philip Morris Polska SA	Na pośredniczące podmioty tytoniowe oraz przedsiębiorców zagranicznych posiadających oddział z siedzibą na terytorium kraju nałożono obowiązek przekazywania danych dot. masy skupionego surowca od producentów surowca tytoniowego. Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że nasza spółka zawiera umowy oraz skupuje tytoń od Grup Producentów Tytoniu (GPT) i w związku z tym, nie będziemy w stanie przekazywać danych w rozbiciu na pojedynczych producentów surowca tytoniowego. Takie informacje mogą być dostarczone przez GPT, które w obecnym stanie prawnym nie muszą posiadać statusu PPT. Dostarczenie informacji przez GPT, będzie kluczowe dla możliwości prześledzenia łańcucha dostaw suszu tytoniowego od producenta surowca do podmiotu, który	Nie uwzględniono Grupa producentów tytoniu nie jest podatnikiem podatku akcyzowego, zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym. Dlatego też kwestia pozyskiwania szczegółowych informacji od grup producentów tytoniu może być regulowana jedynie poprzez ustawę o ARR.

			finalnie produkuje z niego wyroby tytoniowe.	
3	Art. 1 pkt 3	AGROTAB S.C. Monika Pieczonka, Fabian Stachów, JBT Sp. z o.o., Łukowa Tobacco Company S.C., Luxtab Sp z o.o., Słomex Tobacco S.C., Tobacco of Mazovia Sp z o.o., NSZZ Solidarność, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie	Wymóg, aby nie tyle sama kwota zabezpieczenia ryczałtowego, co warunkiem zgody na złożenie takiego zabezpieczenia było, aby dany PPT wykazał się majątkiem o wartości zbliżonej do 30% wysokości „potencjalnego” zabezpieczenia generalnego – może okazać się faktycznym utrudnieniem, a nie ułatwieniem dla stosowania tej formy zabezpieczenia.	Uwzględniono uwagę Projektodawca nie będzie zmieniał warunków wymaganych do zabezpieczenia ryczałtowego.
4	Dodatkowo	Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie	Postulujemy w art. 65 po ust 9b wprowadzić artykuł 9c o treści: „ <i>Na wniosek podmiotu, który złożył wniosek w sprawie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych oraz posiada odpowiednią infrastrukturę do przechowywania i obrotu suszem tytoniowym. Zawarł albo niezwłocznie po uzyskaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, zawarł umowy z producentami suszu tytoniowego na dostarczenie co najmniej 300 ton suszu tytoniowego w ciągu roku, spełnia warunki, o których mowa w ust 9a, oraz nie naruszył przepisów prawa podatkowego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku, właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 3 mln zł od każdego, zadeklarowanego we wniosku w sprawie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego, jednak nie mniej niż 3 mln zł.</i> ” Takie rozwiązanie realnie może	Nie uwzględniono Regulacje dotyczące wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych obowiązują zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym i nie planowana jest ich modyfikacja na obecnym etapie prac.

			zwiększyć liczbę firm chcących kontraktować i skupować legalnie polski tytoń.	
5	Dodatkowo		<p>W związku z bieżącymi wielomilionowymi zaległościami za surowiec tytoniowy z 2016 roku wobec plantatorów tytoniu oraz Grup Producentów surowca tytoniowego proponujemy wprowadzenie mechanizmu zabezpieczającego nas w przyszłości przed nieuczciwymi PPT. W art. 9b należy dodać, że wśród warunków do ubiegania się Pośredniczącego Podmiotu Tytoniowego o ustalenie wysokości zabezpieczenia na poziomie 1 mln pln od każdego pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego istnieje również konieczność, aby jednym z warunków bezwzględnych do ubiegania się było nie posiadanie zaległości w zapłacie za skupiony susz tytoniowy wobec grupy producentów tytoniu lub producenta indywidualnego. Tak więc konsekwencją nieregulowania zobowiązań za skupiony susz tytoniowy będzie konieczność złożenia zabezpieczenia generalnego w ramach ubiegania się o przedłużenie rejestracji w rejestrze PPT.</p> <p>Jednocześnie wnioskujemy o dodanie art. 9d, dającego naczelnikowi urzędu celnego w przypadku stwierdzenia zaległości w zapłacie za skupiony susz tytoniowy, dłuższej aniżeli 3 miesiące możliwości nałożenia kary finansowej w kwocie nie mniejszej aniżeli 10% wartości zadłużenia oraz obligatoryjnego zawieszenia nieplacącego podmiotu pośredniczącego w rejestrze PPT do momentu spłaty zobowiązań wobec grup producentów tytoniu i plantatorów. Odbywało by się to na wniosek wierzyciela, tj grupy producentów surowca tytoniowego lub plantatora indywidualnego. Takie rozwiązanie powinno ograniczyć masowe zjawisko występujące obecnie w obrocie suszem tytoniowym, polegające na nie płaceniu za skupiony susz tytoniowy.</p>	<p>Nie uwzględniono</p> <p>Postulowane rozwiązanie wykracza poza zakres merytoryczny przepisów podatkowych w zakresie podatku akcyzowego. Zarówno bowiem przepisy w zakresie podatku akcyzowego jaki i w zakresie postępowania podatkowego nie przewidują konstrukcji, która pozwalałaby organom podatkowym na badanie kwestii rozliczeń pomiędzy pośredniczącymi podmiotami tytoniowymi a plantatorami tytoniu. Przepisy te również nie pozwalają na ustalanie sankcji za niewywiązywanie się z obowiązku terminowego regulowania zobowiązań względem plantatorów. Na mocy tych przepisów, organ podatkowy ma zdolność jedynie do prowadzenia określonego rodzaju spraw podatkowych. Przepisy ustawy o podatku akcyzowym określają przypadki, w zaistnieniu których właściwy organ podatkowy zobligowany jest z urzędu do wydania decyzji o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru. Wszystkie przypadki odnoszą się do braku spełnienia warunków prowadzenia działalności przez pośredniczący podmiot tytoniowy. Celem tych regulacji jest zapewnienie aby wszystkie PPT były wiarygodne i wypłacalne. Podmiot, który nie spełnia warunków prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot tytoniowy powinien być z tej listy wykreślony przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.</p> <p>Stąd ocena podmiotów nierzetelnych, którzy zwlekają z opłaceniem faktur za zakupiony towar wykracza poza zakres działania organów podatkowych. Czym innym jest bowiem badanie zdolności podmiotu do pokrycia powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, a czym innym badanie rozliczeń pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w obrocie suszem tytoniowym.</p> <p>Ponadto informuje się, że projektodawca nie będzie zmieniał warunków wymaganych do zabezpieczenia ryczałtowego</p>
6	Dodatkowo	JTI Polska Sp. z o.o. Stary Gostków	Proponujemy rozszerzenie zakresu Projektu o rozwiązania służące budowaniu świadomości konsumentów i	1. Stworzenie Systemu Informacji o Rynku Wyrobów Tytoniowych Funkcjonujący od wielu lat w Polsce system

			<p>umożliwienie im łatwiejszego odróżniania legalnych wyrobów tytoniowych od wyrobów podrabianych i pochodzących z przemytu. Rozwiązaniem wspierającym ten mechanizm byłoby np. stworzenie Systemu Informacji o Rynku Wyrobów Tytoniowych administrowanego przez Ministra Finansów (uzupełniającego działający już System Informacji o Banderolach Akcyzowych – www.banderolaakcyzowa.pl) który umożliwiłby publikację na dedykowanej stronie internetowej informacji o legalnym rynku wyrobów tytoniowych w Polsce.</p> <p>W regulacjach akcyzowych istnieje już w chwili obecnej podstawa prawna do objęcia opodatkowaniem akcyzą podmiotów, które nabyły wyroby tytoniowe z nielegalnych źródeł (art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawy akcyzowej). Jednakże przepis ten nie jest wystarczający, ponieważ w sytuacji wskazania przez nabywcę nielegalnych wyrobów tytoniowych od kogo je zakupił, organy podatkowe uznają za podatnika sprzedawcę tych wyrobów, a ich nabywca nie podlega opodatkowaniu akcyzą.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy dodanie nowej, precyzyjnie określonej czynności opodatkowanej akcyzą, która umożliwi uznanie za podatnika akcyzy również podmiotu nabywającego nielegalne wyroby tytoniowe, gdzie poprzez nielegalne wyroby tytoniowe należy rozumieć wyroby niezgodne z ustawą o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych z dnia 9 listopada 1995 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 298 ze zmianami).</p> <p>Wprowadzenie takiej sankcji mogłoby nastąpić poprzez dodanie do art. 8 ust. 2 ustawy akcyzowej zawierającego katalog przedmiotów opodatkowania, nowej czynności opodatkowanej. Art. 8 ust. 2 pkt 5) ustawy akcyzowej, mógłby brzmieć więc następująco:</p> <p>„Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również: (...)</p>	<p>banderol spełnia już wszystkie funkcje fiskalne legalizacyjne i ochronne, a SIBA umożliwia w prosty sposób weryfikację legalności banderol i wyrobów.</p> <p>Wyroby z naniesionymi znakami są zarazem wyrobami znanego pochodzenia. Wykupienie znaków akcyzy na określony wyrób i w określonej ilości daje ponadto gwarancję wykorzystania tych znaków zgodnie z ich rzeczywistym przeznaczeniem, a więc naniesieniem znaków na określoną liczbę wyprodukowanych, nabywanych wewnątrzspółnotowo lub importowanych wyrobów. Oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy ogranicza zjawisko nielegalnego obrotu tymi wyrobami, gdyż oczywistym jest, że wyroby bez takich znaków nie mogą pochodzić z legalnej produkcji lub legalnego importu, czy nabycia wewnątrzspółnotowego.</p> <p>Ponadto informuje się, że dodanie nowych funkcjonalności w systemie SIBA, o których mowa w wystąpieniu firmy JTI wymaga zgodny całego przemysłu tytoniowego.</p> <p>odróżnianiu legalnych wyrobów tytoniowych od wyrobów podrabianych i pochodzących z przemytu służyć będzie również system śledzenia pochodzenia i ruchu wyrobów tytoniowych (Track&Trace), nad którym trwają obecnie prace a Ministerstwo Finansów czynnie uczestniczy w pracach podgrupy roboczej w tym zakresie.</p> <p>2. Objęcie opodatkowaniem akcyzą podmiotów, które nabyły wyroby tytoniowe z nielegalnych źródeł</p> <p>Nie ma uzasadnienia – już teraz nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości (o takie wyroby chodzi) jest podatnikiem akcyzy (art. 13 ust. 1 pkt 1)</p> <p>Ponadto przepisy karne ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych przewidują surowe kary za takie czyny – do 200 tys zł.</p> <p>Ponadto odnosząc się do propozycji podmiotu dotyczącej dodania nowej regulacji w ustawie o podatku akcyzowy określającej, jako przedmiot opodatkowania nabycie, posiadanie, sprzedaż lub wprowadzenie do obrotu wyrobów tytoniowych, które nie spełniają wymagań określonych w art. 9-10 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania</p>
--	--	--	---	--

		<p>5) nabycie, posiadanie, sprzedaż lub wprowadzanie do obrotu wyrobów tytoniowych, które nie spełniają wymagań określonych w art. 9 - 10 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 298 j.t. ze zm.)”.</p> <p>Natomiast w dodawanym do art. 99 ust. 17 można by określić, jaka stawka podatku akcyzowego powinna znaleźć zastosowanie w przypadku wystąpienia powyższej czynności opodatkowanej.</p> <p>Przepis ten mógłby brzmieć następująco:</p> <p>„17. W przypadku nabycia, posiadania, sprzedaży lub wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych albo suszu tytoniowego znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, które nie spełniają wymagań określonych w art. 9 - 10 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 298, j.t. ze zm.), stosuje się odpowiednio stawkę akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia i suszu tytoniowego, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia lub suszu tytoniowego. Stawka podatku akcyzowego w tym przypadku nie może wynosić mniej niż 200 zł od jednej czynności opodatkowanej”.</p> <p>Określona w powyższy sposób stawka akcyzy jest skonstruowana w podobny sposób do innych sankcyjnych stawek akcyzy wskazanych w art. 99 ustawy akcyzowej (ust. 8 i ust. 9). Natomiast jej dodatkowym elementem jest zastrzeżenie minimalnej akcyzy w wysokości 200 zł, co</p>	<p>tytoniu i wyrobów tytoniowych (dalej „u.z.n.t.”), informuje się co następuje:</p> <p>1. Wyroby tytoniowe niespełniające wymogów art. 9-10 u.z.n.t. nie zawsze muszą być wyrobami nielegalnie wprowadzonymi do obrotu. Wyroby te mogą być wprowadzone legalnie do obrotu pod względem podatkowym (z opłaconą akcyzą), natomiast producent, importer np. źle oznaczy opakowanie bądź sam wyrób nie spełni poziomu wydzielanych substancji smolistych. Wówczas z mocy art. 12 u.z.n.t. podmiot np. producent, importer podlega grzywnie do 200 000 zł albo karze ograniczenia wolności, albo obu tym karom łącznie. Braku spełnienia przesłanek art. 9-10 u.z.n.t. nie można wiązać z przedmiotem opodatkowania akcyzą, gdyż w ww. sytuacjach dochodziłoby do podwójnego opodatkowania akcyzą wyrobów tytoniowych.</p> <p>2. W przypadku nielegalnie wprowadzonych wyrobów tytoniowych do konsumpcji np. przemycanych, sądy na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego orzekają przepadek tych wyrobów na rzecz Skarbu Państwa. Wówczas w świetle brzmienia art. 15 § 2 Kodeksu karnego skarbowego, wygasa obowiązek uiszczenia należności publicznoprawnej dotyczącej tych przedmiotów. Zatem wprowadzenie proponowanego rozwiązania powodowałoby, że w odniesieniu do nielegalnie wprowadzonych do obrotu wyrobów tytoniowych regulacja dotycząca ww. nowej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyza pozostawałaby martwa.</p>
--	--	---	--

			umożliwi efektywne nałożenie sankcyjnej stawki podatku akcyzowego również w przypadku niewielkich naruszeń prawa (np. zakupu kilku paczek papierosów z nielegalnych źródeł). Należy przy tym zauważyć, że ustanowienie sankcyjnej stawki podatku akcyzowego w tym przypadku nie będzie stanowiło wyłomu w ustawie akcyzowej, gdyż ustawa akcyzowa przewiduje już obecnie sankcyjne stawki podatku akcyzowego (np. w przypadku olejów opałowych)	
7		Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie	<p>W projekcie nie widać sprawy ofert handlowych. W każdej branży nabywca otrzymuje tzw. próbkę handlową. Czy w świetle prawa przekazanie próbek tytoniu dla nabywcy będzie przestępstwem ?</p> <p>Podsumowując KZPT uważa , że obecny projekt wymaga zasadniczych zmian i należy uwzględnić aktualne możliwości i potrzeby plantatorów tytoniu. Bez pomocy Rządu uprawa tytoniu może szybko w Polsce zniknąć i wówczas nowe rozwiązania prawne mogą okazać się zbędne.</p>	<p>Nie uwzględniono</p> <p>Uwaga nie zrozumiała, nie dotycząca projektu a interpretacji przepisów.</p>
8		Business Centre Club	Dodanie w projekcie ustawy mechanizmu kontroli wartości nieruchomości przez organ przyjmujący taką formę zabezpieczenia od pośredniczących podmiotów tytoniowych.	Uwzględniono
9		Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych, Konfederacja Lewiatan	Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych zgłasza propozycję zmiany ustawy o podatku akcyzowym w zakresie likwidacji obowiązku składania zerowych deklaracji oraz prowadzenia ewidencji energii elektrycznej przez wytwórców produkujących energię w instalacjach, w których moc generatorów nie przekracza 1 MW, korzystających ze zwolnienia od podatku akcyzowego wynikającego z rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r.	<p>Nie uwzględniono.</p> <p>Postulowane rozwiązanie wykracza poza zakres merytoryczny projektowanych przepisów.</p>
10	Art. 2 pkt 4	Krajowa Rada Spółdzielcza	W projektowanym art.40ha i 40hb ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i o organizacji niektórych rynków rolnych (...) - art. 2 pkt 4 projektu ustawy - pożądaną jest informacja o miejscu uprawy tytoniu lub miejscu położenia gospodarstwa rolnego, bowiem w zdecydowanej większości gospodarstw rolnych adres	<p>Nie uwzględniono.</p> <p>Informacje będą przekazywane przez producenta na podstawie art. 40 hc ust 1. Informacje o miejscu i powierzchni uprawy tytoniu producent rolny wpisany do rejestru producentów surowca tytoniowego będzie miał obowiązek przekazywania rokrocznie do</p>

			zamieszkania lub siedziby "rolnika" nie jest tożsamy z miejscowością położenia gospodarstwa rolnego. Z tego względu,, w projektowanym art. 40hc ust.1 dotychczasowy pkt 5 proponujemy zamienić na pkt 6 a w pkt 5 proponujemy brzmienie" " adres lub miejscowość, w której położone jest gospodarstwo rolne lub miejscowość, w której położone są uprawy tytoniu, o ile są one inne niż wymienione w pkt 2".	15 maja.
11	Art. 2 pkt 4	Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie	Proponujemy, aby informację o której mowa w art. 40hd ust 1, producent surowca tytoniowego przekazywał nie do 15 maja, ale do 15 czerwca. Jest to podyktowane min. koniecznością zgłoszenia działek, na których uprawiany będzie tytoń. Często zdarza się, że sadzenie tytoniu ze względu na warunki pogodowe trwa dłużej aniżeli do 15 maja i dlatego lepiej, aby składanie szczegółowej informacji wynikającej z tego artykułu odbywało się po całkowitym zakończeniu wysadzania tytoniu w kraju.	Nie uwzględniono Do 15 maja producenci mają już zaplanowaną powierzchnię i lokalizację upraw nawet jeśli rośliny nie zostały posadzone. Wydłużenie o miesiąc terminu na składanie tych informacji skutkowałoby ograniczeniem możliwości skontrolowania danych zawartych w ww. informacjach przekazywanych przez rolników. Jednocześnie Państwo Członkowskie ma obowiązek poinformowania Komisji o szacowanym obszarze i produkcji tytoniu do dnia 31 lipca.
12	Art. 2 pkt 4	Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie	Uprawa tytoniu wiąże się często z ryzykiem pogodowym wpływającym na wielkość plonu. Czy zatem w sytuacji wystąpienia np. gradu, który uszkodził częściowo lub całkowicie plantację tytoniu, producent jest zobowiązany poinformować dyrektora OT ARR o tym fakcie na podstawie artykułu 40hd ust. 3? Jeżeli tak należałoby wypracować odpowiednie formularze zgłoszeniowe i udostępnić je na stronach ARR.	Wyjaśnia się: Jeżeli nastąpi likwidacja plantacji przed realizacją zbioru surowca tytoniowego producent rolny zobowiązany jest do przedstawienia informacji o zmianie danych na podstawie art. 40hd ustęp 3. Odpowiednie formularze będą opracowane przez ARR.
13	Art. 2 pkt 4	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Uznając zasadniczo za słuszne wprowadzenie monitoringu i nadzoru nad uprawą tytoniu oraz obrotem surowca tytoniowego należy stwierdzić, że proponowane przepisy nie uwzględniają wszystkich sytuacji, jakie mogą wystąpić w gospodarstwach rolnych zajmujących się uprawą tytoniu i wytwarzaniem surowca tytoniowego. Chodzi tu o przypadki, gdy z przyczyn niezależnych od rolnika nastąpi zniszczenie całości lub części plantacji i zajdzie konieczność likwidacji	Wyjaśnia się: Jeżeli nastąpi likwidacja plantacji przed realizacją zbioru surowca tytoniowego producent rolny zobowiązany jest do przedstawienia informacji o zmianie danych na podstawie art. 40hd ustęp 3. Odpowiednie formularze będą opracowane przez ARR Nie uwzględniono

			<p>uprawy tytoniu.</p> <p>Powstaje pytanie – czy w ww. sytuacjach rolnik powinien dokonać odpowiedniego zgłoszenia do Oddziału Terenowego Agencji Rynku Rolnego oraz w jakim trybie i terminie powinno to nastąpić?</p> <p>W art. 40 he projektu zmian w ustawie o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych innych rynków uregulowany został tryb postępowania w przypadku zamiaru zniszczenia przez producenta surowca tytoniowego. Z kolei w art. 40 hj tej ustawy zamieszczono przepisy dotyczące obowiązku zniszczenia uprawy w przypadku, gdy jej powierzchnia jest większa o co najmniej 10% niż powierzchnia zgłoszona wcześniej przez producenta surowca tytoniowego. W naszej ocenie ww. regulacje nie odnoszą się wprost do sytuacji, w której wystąpi koniczność zniszczenia (w całości lub w części) plantacji tytoniu z przyczyn niezależnych od rolnika.</p> <p>Kolejną sprawą jest odpowiedź na pytanie – czy producent surowca tytoniowego powinien zgłaszać ubytki tego surowca, które powstają przy jego sortowaniu i przygotowaniu do sprzedaży</p>	Przepisy nie przewidują zgłaszania strat technologicznych.
14	Art. 2	Krajowa Rada Izb Rolniczych	<p>Kolejna kwestia to wymóg uzyskania wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego, który planuje się utworzyć w celu monitorowania i nadzoru nad uprawą tytoniu – jest to kolejny, dodatkowy obowiązek nakładany na producentów.</p> <p>Samorząd rolniczy sprzeciwia się karom nakładanym na rolników za prowadzenie uprawy tytoniu bez uzyskania wpisu do rejestru, czy naruszeń przepisów projektowanej ustawy w postaci nieprzekazania corocznej informacji, przekazania jej z opóźnieniem, przekazania informacji niepełnych lub niezgodnych ze stanem faktycznym.</p> <p>Wprowadzanie tak surowych kar powinno przynajmniej być</p>	<p>Nie uwzględniono</p> <p>Rejestr producentów surowca tytoniowego ma na celu walkę z wprowadzaniem nielegalnego surowca tytoniowego do obrotu.</p> <p>Nie uwzględniono</p> <p>Brak sankcji miałby negatywny wpływ na realizację przepisów</p>

			odroczone w czasie po przeprowadzeniu odpowiednio długiej i skutecznej kampanii informacyjnej wśród plantatorów tytoniu	Będzie przeprowadzona kampania informacyjna.
15	Art. 2	Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie	<p>Ustawa w części „rolnej” narzuca szereg obowiązków informacyjnych oraz rygorów na plantatorów tytoniu. Należy pamiętać, że po likwidacji dopłat do tzw. jakości surowca tytoniowego znacząco spadła rentowność tej produkcji. Teraz dodatkowo nakłada się na rolnika spore obowiązki związane z dokumentami oraz kary za niestosowanie się do zapisów projektu. Słusznie projektodawca w uzasadnieniu projektu wspomina, że w nieodległej przeszłości funkcjonowały przepisy przewidujące rejestracje plantatorów, rejestrację umów oraz przekazywanie faktur za sprzedany tytoń. Należy jednak dodać, że wynikało to z przepisów Wspólnej Polityki Rolnej oraz dopłat stosowanych w tej produkcji. Obecnie przy nikłej opłacalności uprawy tytoniu dodatkowe obciążenia nakładane projektowaną ustawą mogą skutecznie zniechęcić plantatorów tytoniu do dalszej produkcji. W żadnym innym sektorze rolnym nie ma tylu obowiązków, rygorów i kar, przewidzianych ustawą. Dlatego projekt ten należy rozpatrywać łącznie z wdrożeniem mechanizmów wsparcia finansowego dla plantatorów tytoniu!</p> <p>Dotychczasowe nasze propozycje dotyczące zastosowania wsparcia deminimis (takie wsparcie otrzymują plantatorzy na Węgrzech), czy też wsparcia rolno środowiskowego (Włochy) nie zyskały aprobaty MRiRW. Ta ustawa idealnie pomogłaby w zastosowaniu mechanizmu wsparcia, który skutecznie wpłynie na wykonanie regulacji, przywróci właściwą opłacalność uprawy tytoniu i wpłynie na dalsze znormalizowanie sektora. Nawet niewielkie dopłaty skutecznie minimalizują potencjalny obrót suszem tytoniowym w ramach tzw. szarej strefy. Wnioskujemy zatem o dopisanie do projektu części związanej ze wsparciem do</p>	<p>Nie uwzględniono</p> <p>Przyczyną niskiej opłacalności produkcji tytoniu jest m.in. występowanie szarej strefy w handlu tym surowcem. Poprzez projektowane przepisy umożliwiające będzie monitorowanie upraw tytoniu w celu ograniczenia szarej strefy.</p> <p>Nie uwzględniono</p> <p>WPR nie przewiduje obecnie wsparcia związanego z produkcją dla plantatorów tytoniu. Natomiast ewentualna pomoc de minimis zależy od możliwości budżetowych.</p>

			pracochłonności w ramach programu deminimis.	
16	Dodatkowo	Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie	<p>Związek Plantatorów Tytoniu uważa, iż proponowane rozwiązania w zakresie monitorowania i nadzoru uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego nie są konieczne i prowadzić będą jedynie do nadmiernego obciążenia plantatorów tytoniu dodatkowymi obowiązkami, co w konsekwencji będzie wpływać na mniejszą opłacalność produkcji, a z czasem także pewnie na jej zanikanie.</p> <p>Proponowane przepisy są powieleniem przepisów jakie były stosowane w latach, kiedy producenci tytoniu otrzymywali dopłaty do surowca tytoniowego. Polski rząd nie chciał utrzymać tego stanu prawnego.</p> <p>Proponujemy, aby wykorzystać obecnie istniejące narzędzia prawne i rozszerzyć zakres działania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jako organu, w którym są zarejestrowani wszyscy plantatorzy tytoniu z uwagi na prowadzenie gospodarstwa rolnego poprzez rozszerzenie kompetencji w zakresie ewidencji uprawy tytoniu, nadzoru i kontroli, bez wprowadzania odrębnego rejestru.</p> <p>Tworzenie przepisów, które spowodują zniszczenie upraw jest zbyt nadmierną uciążliwością i de facto nie będzie służyć ani plantatorom ani Skarbowi Państwa.</p>	<p>Nie uwzględniono</p> <p>Proponowana zmiana przepisów ma na celu m.in. monitorowanie produkcji surowca tytoniowego, co było postulowane przez plantatorów tytoniu i walki z szarą strefą.</p> <p>Nie uwzględniono</p> <p>Rejestr ten służy do realizacji płatności obszarowych, których otrzymanie nie jest obowiązkowe.</p>

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z opinią MSZ, wyrażoną pismem z dnia 14 czerwca 2017 r. znak: DPUE.920.901.2017.akr.bp/2 projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

- a) Tobacco of Mazovia Sp. z o.o.
- b) Słomex Tobacco S.C. Bożena Słoma, Zbigniew Zieliński
- c) Philip Morris Polska SA
- d) JBT Sp. z o.o.
- e) Polski Związek Plantatorów Tytoniu
- f) JTI Polska Sp. z o.o.
- g) Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie
- h) Luxtab Sp. z o.o.
- i) Łukowa Tobacco Company S.C. Michał Hyz, Mieczysław Pękała
- j) AGROTAB S.C. Monika Pieczonka, Fabian Stachów

(nazwa podmiotu, który zgłosił zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa wraz z podaniem daty zgłoszenia; wpisu należy dokonać według kolejności dokonania zgłoszeń)



RKP-80946-2017
WYDZIAŁ I R. 2017
Warszawa, dnia 15 września 2017 r.
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów 3



Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.901.2017.akr/9

dot.: RM-10-113-17 z 13.09.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z op. Minister
Spraw Zagranicznych
Rozwoju i Finansów
Podpisany: [Signature]

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Do wiadomości: Rada Ministrów
Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów